

A LÉLEK ÉNEKEL

(A 70 éves Sük Sándornak)

1.

Mint hullámzó hegyláncokon a hajnal,
hét évtizeden villan most a Nap,
és fénye átöleli lány arannyal
a végtelenbe néző ormokat.

A Szeretetből jön. Időtlen évek
örök méhéből ontja sugarát,
Érintésére kitárul a lélek,
s mérhetetlen időközön túlra lát.

S ez Isten-szötte csendben, tiszta lánggal,
a belülvalók mécsvilága ég,
és száll a lélek, könnyű szárnyalással,
széttündökölve mindazt, ami szép!

S hét évtized fölött, mint égi fáklya,
felível a kegyelmek glóriája.

2.

A hegyláncok tövében elcsitulva,
szelíd folyammá csöndesül az ár,
a kis ösvényen lámpását kigyújtja,
s fölfelé tart a szentjánosbogár.

Fényévezredek futnak át az égen,
a rend fölött virraszt az Értelem,
s a csillagokba táruló vidéken
új kort vajúdik a Történelem.

Így, tükrönként megújuló színekben,
visszavillantja önmagát a Lét,
s a lélekben, dallammá sűrítetten,
csendíti a Valóság Énekét!

Telten harsan az ég felé a dal,
mindig győztes és mindig fiatal!

Balássy László